

vedno ponavljaj: Jezus, Marija in sv. Jožef! Poleg njega je stopal č. g. kaplan s sv. razpelom v roki ter ga je tolažil. Trije jetničarji so bili zadnji v tej žalostni procesiji.

Sedaj reče predsednik sodnijskega zbora rabeljnu: „V imenu postave izročim Vam Jan. Valentana, storite z njim po svoji dolžnosti!“ Na to stopa Valentan med molitvo k vešalom, tu ga privežejo čez rame in pleča z vrvjo in ga privzdignejo. Rabelj stopi na vzvišeno mesto, vrže mu vrvice okoli vrata, morilec gleda še vedno na sv. križ ter moli vzdihovaje. Na to potegneta hlapca vrv, morilec izgubi zavest in v 6 minutah je mrtev. Rabelj se prikloni ter naznani, da je morilec mrtev.

Vojak zaropoe „k molitvi“ in v smrtni tihoti izpregovori g. kaplan nekaj besed, da je izpolnjeno. Valentan se je s skesano smrtjo spravil z Bogom in s svetom. Ko moli „Oče naš“, začne se v hipu neko gibanje med gledalci, vojak je bil omedlel.

Mrtvo truplo je bilo viselo eno uro še na vešalih, potem pa so ga sueli ter zapeljali na pokopališče. To je žalostna prikazen, tak je konec hudodelca!

Slovesnost v spomin 40letnega vladanja Njih Veličanstva cesarja Franca Jožefa I.

(Dalje.)

Drugi dan, dne 15. aprila prišlo je, kakor malokedaj, prav mnogo faranov k ranej božjej službi. Nadejali smo se, da nam bodo častiti g. župnik po pridigi, ali pa g. nadučitelj po sv. meši zunaj cerkve naznanili, kaj in kako se bo vršilo. In res; po pridigi in njej sledečih navadnih naznanilih za prihodnji teden, obstali so častiti g. župnik na prižnici. Nekoliko trenotkov stali so veličastno, resnobno, potem pa so pričeli blizo tako-le govoriti: „Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živ in da ti bo dobro šlo na zemlji!“ — Tako se glasi četrta božja zapoved. Ta zapoved pa ne zadeva samo otrok in pa starišev, temuč tudi vse podložne in vse njihove duhovnike in deželske gosposke, kakor tudi učitelje in vse tiste ljudi, ki so zavoljo svoje starosti in veljave vredni časti. — Podložni so dolžni proti svojim vikšim in predpostavljenim tako zadržati se, kakor otroci proti svojim starišem. Podložni pa smo vsi, in moramo tedaj, da se zopet drugih besedi poslužim, dati Bogu, kar je božjega in cesarju, kar je cesarjevega. To smo kot vrli kristjani in zvesti državljani vselej storili, storimo in hočemo tudi vselej storiti. To smo pokazali v začetku letošnjega leta, ko so vidni poglavar svete katoliške cerkve, „sv. oče papež“, obhajali 50letnico, kar so duhovnik, ko so namreč služili zlato sv. mešo. To redkost obsluževal je ves katoliški svet, tudi naša fara storila je, kolikor nam je bilo sploh mogoče. Letos pa še bomo

imeli enkrat priložnost, pokazati enemu posvetnih vladarjev udanost in zvestobo svojo, namreč našemu presvitlemu cesarju Francu Jožefu I., ki bodo letos obhajali 40letnico svojega cesarjevanja. Tudi za to redko slovesnost pripravlja se cela avstrijsko-ogerska država — naša domovina. Vse dežele, vsi okraji, da celo vsaka fara obhajala bo letos 40letnico vladanja našega premilega vladarja ter prosila posebno na dan vršujoče se svečanosti nebeškega Očeta, da bi nam ohranil našega občnega očeta, skrbnega vladarja še mnogo let. Tudi mi nočemo vzadej ostati. Mi bomo to slovesnost vže danes popoldne obhajali. To pa na tak-le način: Na cerkvišču postavili bomo v ta spomin dve lipi v navzočnosti krajnega šolskega svetu, občinskih zastopov, šolske mladeži in faranov, katere tukaj prav vljudno vabim, da pridete danes k večernicam ter se vdeležite nameravane slovesnosti.

Našej šolskej mladeži pa hočemo ta dan posebno prijeten storiti: podarili jim bomo nekaj za prigrizek, pa morda še kakšno pijačo. Ker pa bomo pri vsem tem stroške imeli, tedaj bomo tudi danes izigrali tri „cesarjeva sadna drevesa“. Vsako drevo bode imelo 90 srečk. Vsaka srečka pa bo stala 5 kr. Ko bodo srečke poprodane, se bode ena izmed devetdesetih žrebala (vlekla.) Kedor bode tisto pogodil (zadel), taisti bo dobil eno cesarjevo drevo v spomin; naj si ga posadi, kedor bo tako srečen, doma na najlepšem kraju.

Za čisti donesek bomo potem kupili knjig za šolarsko knjižnico.

Priporočam Vam, da pridno kupujete srečke, posebno pa tisti, ki imate otroke za šolo; kajti, kar storimo, storimo presvitlemu cesarju na čast, našej mladeži in sami sebi pa v spomin in korist!“

(Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Sadno drevje in keabri.

Sadno drevje se kaže letos iz velike večine lepo in če ne bode uime, bode jesen vesela za kmete, ki ga glešajo. Žal, da sta dva sovražnika sadju že tu — gosenice in pa keabri. Kjer niso lani jeseni ali vsaj letos spomladi oberali drevja ter goseničjih gnjezd sežgali, tam je že vse polno gosenic in je sedaj se ve, da le težko jih odpraviti z drevja. toda nekaj še le pomaga, če se pridno lotiš dela ter oberaš drevje.

Veliko težje pa je še s keabri, kedar se prikažejo. O njih piše se „Dol. Nov.“ to-le v opominj, naj jih vkončuje kmet, kjer le more do njih. — Letos imamo kebrovo leto. To je zopet prava nadloga kmetovalcu. Keber jel je že pred dvema mesecema riti izpod zemlje in že takrat smo rekli, da bode ta požrešni škod-

